

Szerkesztőség:
Kaposvárott, fő-ut 35 sz. a.
Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény, kézirat, lemeretelésre szánt könyv.

Kiadó-hivatal:
Jelteles H. könyvnyomdája
Kaposvárott.

Ide czimzendő az előfizetési pénz hirdetési és nyilttérj általában a ap anyagi részét illető minden közlemény.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések felvételnek:
helyben a kiadóhivatalban,
továbbá Budapestben Hasenstein és Vogler, Göttinger A. V. Láng és társa, Bécsben Hasenstein és Vogler, Oppelk Alajos, Mosse Rudolf, Danbe G. L. és társa s Rotter és társa irodában.

NÉPJOG.

Megjelenik minden pénteken

Legyen üdvöz' Szigetvár városa és vele a szigetvári kerület föl és aláféle, pártkülönbség nélkül, általunk és egész pártunk által e mai szép napon.

Ünnepet ül a lelkes polgárság, kitüntetését a hazafiságnak, elvhűségnek és számos kiváló férfui és politikai oly tulajdonoknak, melyek az ünnepelt alakjában mint díszes érdemkoszoru fűződtenek egybe.

Az arczkép-leplezéssel a város, nevében a kerületnek is, mély tiszteletet, nagyrabecsülést és őszinte szeretetet kíván kifejezni négy ízben egymásután megválasztott képviselője, Fornszek Sándor iránt.

Csak azok, kik Fornszeknek a jeles tulajdonok oly sok kellékeivel fölruházott jelenét, jellemét, multját nem ismerik, vagy épen tévesen ismerik, avagy azok, kik vele és az általa merev elvhűséggel szolgált pártállással merőben ellentétes politikai hitvallást követnek, — és még legfőlebb, kik ez ünnepélyben idők és alkalmak érlelődésének oly nyilatkozványait sejtik, mely terveikre, céljaikra nem kedvező, — csak azok igyekeztek már előzetesen is megzavarni az egyhangu lelkesedést, szerették volna ellen-súlyozni fanyar, gyanus megjegyzéseikkel e tüntetés horderejét.

Ennek az eseménynek azonban megvan az az egészséges, jó, természetes alapja, hogy senkit se mellé kapacitálni nem kell,

se töle elidegeníteni nem lehet. Egyet tud mindenki: azt, hogy Fornszek e kitüntetés se nem kívánta, se nem várta. Magától jött, tehát önként következett.

S a férfi, ki az ibolyaszerénységével és e szerénység tiszteletreméltó igénytelenségével soha a külső elismertetésnek zajos jeleneteire nem vágyódott, épen nem ok nélkül érte el azt, hogy pártja által négy ízben egymásután orsz. képviselővé, a polgári kitüntetésnek e legmagasabb helyére választott, s hogy Szigetvár város értelmes és művelt képviselő-testülete e y h a n g u l a g szavazta meg részére az elismerésnek e módját is, — mely természetes kitüntetésben bizonyára szebb, megtámadhatlanabb és erkölcsileg sokkal komolyabb súlyu érdem nyilatkozik, mint egy-egy élelmes utánjárassal szerzett aranykereszt avagy egyéb más czimer birtoklása.

E tekintetben tehát egészen nyugodtak vagyunk.

Komoly és nagy tanulság nyugszik e mozgalomban. Pártkülönbség nélkül ünneplik Fornszeket, ki ifju délezeg kora óta odáig, hol feje tarrá lett, vaskövetkezetességgel és puritán leplezetlenséggel nagyon is egyetlen pártot szolgált még akkor is, mikor az a párt, mint párt nem létezett sehoh — hanem a szivekben.

Ott az ő szivében is. Mindig a függetlenségi eszmének volt hive: multja, meggyőződése, egész szereplése, egyénisége ide utalta. És kerülete mégis kitünteti őt e y h a n g u l a g, kitünteti a kitüntetések legmagasabbjával.

Véletlen-e ez? Korántsem. Az érdem jutalma ez, azé a működésé, azé a jellemé, melynek nyomán megjött az eredmény, mint fára a gyümölcs, homályra verőfény. — A kor még nem elég romlott, hogy meg ne különböztesse a rosszat a jótól, valót a talmitól.

Mikor a szigetvári képviselő-testület elhatározta, hogy szeretett képviselője arczképét a község termében hosszú időre emlékezetül elhelyezi, számot vetett azzal, hogy miért teszi ezt? számot azzal, erkölcsileg indokolva van-e ez a lépés, hivatott-e ily nagy kitüntetés osztására e testület s nem-e nyomasztó lesz az magára az ünnepeltre nézve is?

Maga-magát tisztelte meg vele Szigetvár.

Üdvözljük melegséggel, gratulálunk szivünkben. Gratulálunk pártbelieinknek, köszönjük lélekből politikai ellenfeleinknek. Ez igen szép, emelkedett, nemes elhatározás volt tőlük.

Jellem, minő Fornszek Sándor, nem gyakorta terem. Mult, mint övé, nem sok jelenre vet dicsfényes sugárt. Fornszek a zajos szereplés előfokára nem törekedett soha, de hangyaszorgalommal, türelemmel, józan következetességgel szolgált egy elvet, önzetlenül és folyton, melytől el nem tántorítá se komor fenyegetés, se jutalom ígérete, se elhagyatottság, se nem fogja megingatni az általános elismerés adójának ez a lelkesedett lerovása. Hadvezér volt? Nem volt, igaz, országokat nem hódított, — de katona volt, vitéz, a mennyi az izom testén, annyi seb tátongott rajta 48-ban. Nagy szónok tán? Az sem volt soha. Az ékesszólás nem adott meg neki; — de a mikor nem szóra volt szükség és egy lelkes kifejezés tette a díkező velejét, isten megáldotta aranyos, csábító ajakkal s úgy el tudta szavalni fiainak: „Utána m!” hogy rohantak utána. Nagy szónoklat volt abban! Aztán az idők változtak. Kard helyett csörgött láncz. Magyar vezényszó helyett a profosz szava. S Fornszek is hallgatta mind a kettőt. Részé volt benne. Majd derülni kezdett a láthatár és megjött ellenségeinkkel az egyezkedés napja s akkor az az egykori katona, igény-

TÁRCZA.

Emlékezés Szigetvárra.

Nagyemlékü ősök fényes dicsőségének, hősi halálának örök tanuja Szigetvár! . . Falaid állanak még, e sarkövei a hősöknek, melyeket nem bírtak lerombolni sem az elmúlt századok pusztító viharai, sem az idő megörlő vasfoga: hogy halhatott volna ki a hazafias lelkesedés azon nép szivéből, melynek emlékezetét, kegyeletét, hazaszeretét e mohos falak naponkénti látása istápolja?!

Talán a hősök lelkesedése szállott át örökségül Szigetvár népére, hogy az igazi hazafias érdem ott minden alkalommal megtalálja a jutalmazó lelkes elismerést; és pedig nem muló ovációban részesíti azt, hanem maradandó emléket állít neki, hogy időnkint, évenként visszaterhessen hozzá a kegyelet s erőt merítsen belőle, példát lásson a hazaszeretet.

Szeptember 7.-ike, a nagy Zrinyi hősi halálának évfordulója örökös ünnepnapja Szigetvár népének, nem volt idő, midőn Szigetvár város és környéke közönsége elmulasztotta volna az évforduló alkalmával a kegyeletes emlékezés ünnepélyét megülni, s midőn ma Szigetvár emlékeit ismét egy kegyeletes ténynyel, Fornszek Sándor képviselő arczképének a városház termében leendő kifüggesztésével gyarapítja, a mai érdekvilágban ritka polgári erényének adja jelét: hogy tisztelni, jutalmazni tudja a hazafiságot, elismerni a közélet önzetlen emberének érdemeit. . .

Ezen, Szigetváron készülő ünnepély benaem is régi gyermekkori emlékeket éleszt fel, hisz én is ott töltöttem életem azon boldog idejét, midőn gyermekésszel csak a tapasztalat külső benyomásai adtak irányt a gondolkodásnak, midőn az események okát, jogszerűségét kiválólag csak abból tudtam megítélni, hogy az külső nyilatkozataiban szépnek, következő igazságosnak, jo-

gosnak, vagy durvának, fájdalmasnak, azaz: igazságtalannak tetszett.

Az én szigetvári időzésem pedig szomorú időre esett: akkor volt, midőn a ma is fenyegető muszka hatalom segítségével, az undok árulással szövötközött osztrák hatalom szabadságőseink kezéből kicsavarta a villámlo kardot, hogy bilincsekre verve azt, az egész nemzetre halotti leplet borítson. Szomorú idők voltak azok, mert a rabnemzetnek sem tenni, sem gondolkozni, sem érezni nem volt szabad, — s ha érzett és gondolkozott, titokban kelle azt tartania.

A legkétségbeesettebb kinja azonban kétségtelenül az volt a magyarnak, hogy legkegyetlenebb kínzó, börtönőrei önfiaiból támadtak: Szigetvárnak is volt ily börtönőre.

Ezen szomorú idők és körülmények daczára a naptár szigorú következettségével azon évben is bekövetkezett szeptember 7.-ike. Minél inkább lenyűgözte a polgárok lelkét a honfibu, minél telibb volt keserűséggel a sziv — annál élénkebb volt a megemlékezés és hála a nemzet nagy hőse Zrinyi Miklós halálának évfordulója alkalmából: de a zsarnok hatalom liliputi satelése Szigetváron rettegett a hazafias érzés, lelkesedés fellobbanásának tért engedni, betiltotta a Zrinyi-ünnepet.

A higgadt eszű polgár naponként érezve a zsarnoki hatalom nyomasztó terhét, család körébe, tüzhelyéhez vonult vissza ünnepelni, titokban áldozott hazafias érzelmei és emlékeinek. Jól emlékszem, mily résztvevő figyelemmel hallgattam meg házigazdántól a nagy Zrinyi történetét, kiről megtudtam, hogy ő a magyar haza szabadságának és függetlenségének volt hőse, vértanuja s nem volt a császár szoldos generálisa, miként azt nekünk a censurázott iskolakönyvünk magyarázta. Jól esett gyermeki lelkünknek tudnia, hogy a magyar hóst igaztalanul szállítja le a meghamisított történelem az osztrák generális alacsony színvonalára. Így

esett, hogy amit nem tehetek az öregek, megtették a felhevült keblü ifjak és gyermekek: elmentünk este elénekelni a titokban tanult „Szózatot” a városház terére. De hát a nyúl-szivü hatalom félt a gyermekek lelkesedésétől is, nem engedte meg ez ártatlan tüntetést, rögtön mozgósította a gyermekhad ellen a kéz alatt levő összes zsandár-sereget, mely valódi osztrák vitézséggel üzött szét bennünket.

Emlékezetes nap ez előttem örökre; úgy hiszem, ekkor kezdett bennem ébredni a lelkesedés a szabadság iránt, melynek elnyomóit, az akkori hatalom embereit megtanultam én is gyűlölni az öregekkel; kezdtem megérteni az öregek buját, élénken táplálni titkos reményeiket: a zsandárok csillogó szuronyai megtanítottak engem is hogy az én hazám népe rab.

És a romlatlan gyermeki kedély elborult e gondolatra, — a gyermekjátékok, vidámság óráiban vissza-visszatért a kínzó gondolat, majd ismét felül került a „jobb kor” sejtelve, mely után a gyermeteg kedély legbuzgóbb áhítatával imádkoztam.

Elmult azóta két-három évtized, az idő meghozta a költő által óhajtott „jobb kort”? A világ azóta haladt, a felvilágosodás, a tudomány és miveltség eszközei egész Európa mivelt népéinél egy közszellemet fejtettek ki, mely ma már nem türi a zsarnokok vasvesszőjét. Hova lettek az elmúlt gyászidők apró zsarnokai? eltűntek, behullottak a felszabadult nemzet megvetésének tengerébe. . . Szigetvár lelkes közönsége ma ismét ünnepel, s midőn emlékezetébe visszatérnek az elmúlt rosz napok emlékei, annál édesebb örömmel gondolhat arra, hogy a mai nap kitüntett hőse a nemzet dicső szabadságharczának harczoza volt; és ma is derék harczoza a nemzet szabadsága és függetlenségének, melyet ha elérünk, többé nem fenyegethet a zsarnokság rabláncza: mert nem engedi azt a felvilágosodás és az emelkedett közszellem. C.

telen szónok és egykori néma fogoly ismét oly csengő hangon el tudta szavalni, hogy: „Nem.” Ez bizony mind rövid szónoklat volt. Nem szólt az világra, nem is oda volt szánva! mi megbecsüljük benne ezt a keveset, ez a „mienk.” ezt ő mondotta el, megyénk fia, a mi képviselőnk: áldassék érte a uve meg sokáig. . .

Legyen üdvöz' Szigetvár városa és a szigetvári kerület föl és alá felé, pártkülönbség nélkül, — a miért e szép szózatok belbecsét megértette.

Önmagát tisztelte meg vele.

A megye, az ország nagy része, Zala, Baranya, a képviselőházi függetlenségi párt is részt vesz az ünnepélyben. Az a kép, mely ott a Zrinyi emlékezete mellé elhelyeztetik, azt fogja hirdetni évszázadok múlva is: Szigetvárnak volt egy Zrinyije, karddal kezében elesett a várért, — volt egy Fornszeke: ki élt a hazáért bár, halálra készen, — annál kard volt az elv, ennél elv lett a kard: kövessétek utódok.

Eljen Fornszeke Sándor — javára hazájának, diszére a városnak és a lelkes szigetvári kerületnek még sokáig!

Előfizetési felhívás

„N É P J O G”

ápril—június 2-ik évnegyedére.

Lapunk a jövő hó elejével a második évnegyedbe lép. Tisztelettel kérjük vidéki előfizetőinket, kiknek előfizetése a negyeddél lejár, — miként a megrendeléseket lehetőleg a hó végeig beküldeni méltóztatassanak, nehogy a lap pontos szétküldésében fönakadás történjék.

Az előfizetési ár: negyedévre 1 frt 50 kr. év végéig 4 frt 50 kr.

A kiadó-hivatal.

Márczius 15-ének megünneplése.

Mint országszerte, úgy Kaposvár város függetlenségi érzelmű polgárai az idén is, mint minden évben, ünnepélyesen megülték a szabadság fölvirradásának emléknapját, márczius 15-ikét, e korszakot alkotó napot az annyiszor győztes és mégis annyi keservet átélt magyar nemzet történetében.

Kedden este már nyolcz óra körül megtelt a „Szarvas” vendéglő nagyterme zsúfolásig, sőt sokan az előszobát, folyosót foglalták el, mert ember ember hátán volt s így a tágas terembe be nem fértek. Zenekar a Rákóczyt, majd a Kossuth nótát zendíté rá, míg a vacsora első része elfogyott, mikor a beszédek sorát Szabó Kálmán polgármester nyitotta meg.

Szabó Kálmán nagy hatás között azt mondta: Ezen a szent napon, melyet nemcsak itt hazaszerte, hanem a művelt világ minden részében mint egy nagy korszak-alkotó fordulató időpontját ünnepelnek, ezen a napon, mikor az emberiség egén az igazság csillaga fölragyogott, hogy ott tündököljön és alá ne tünjék soha többé, magasztos érzelme szállja meg kebleinket. Vissza emlékezzünk azokra a dicső jelenetekre, a melyekben az emberiség szelleme föl szabadult igája alól, hogy viruljon és uralkodjék dicsőn a közös boldogság előmozdítására, miután, mint a biblia mondja, a földi hatalom megnyügözhethet a testet, de a lelket megölni nem volt képes és ezt megölni nem is fogja soha. E napon jött fel az a hajnali csillag, hirdetni, hogy az igazság, mely a lélek kincse, győzelmes nódítást tett a multak fölött, ő e győzelem jövőjére ürti poharát. (Éljenzés.)

Krátky János: Az iménti szép beszéd fenséges érzelmeket ápol bennünk, emlékezzünk meg tehát legelső sorban is arról, kinek ama korszakalkotó fordulat itt, Magyarországon a legelső sorban köszönhető, K o s s u t h Lajosról. (Éljenzés.) Azonban a függetlenségi párt, mely a márcz. 15-ének eszméjét tradíció szerint kifejezi, még soha sem volt oly erős, mint ma, s ki már akkor is hirdette az ígét, mikor nem a választások tapasztalati eredménye, csupán lelkének még belátása sejtette, hogy hova kell e pártnak fejlődnie, kinek, hogy ott állunk, ahol vagyunk: a legelső között köszönhetni: emlékezzünk meg a beteg pártvezérről is: indítványozza, hogy úgy K o s s u t h n a k, mint Simonyinak üdvözölő sürgöny küldessék el. (Éljenzés.)

Németh Ignác: Nem volt szándoka szólni, mert föltette, hogy ily s ehhez hasonló, politikai jellegű mozgalmakban legalább egyidőre nem vesz részt. Indokolja is ez elhatározását azzal a szomorú változással, melyet az 1848-iki idők és a mostaniak között tapasztal, — akkor Petőfi szózatára, ki harsogá, hogy lehullt a bilincs, ezernyi ezrekre menő magyar vonult a csataterre, — ma, ne adja isten, de ha megtör-

ténnék, hogy egy thermopyléi szorosban 300 magyar megvédhetné az országot és támadna egy új Petőfi lelkesíteni, nem tudja, hogy szózata nem-e elhangzó szó lenne a pusztában. (Lelkes hangok: Nem, nem!) Adja isten. Szomorú azonban, de való, hogy a polgárság ma nem azokat követi, kik javát akarják, hanem odaszavaz, hol reá az adókat kivetik oly arányban, hogy el se viselheti. Arra a jövőre tehát, mely a 48. szellemének megfelel, ürti poharát. (Nagy éljenzés.)

Ezzel megszövegeztetett a két távirat, mely ekként hangzik:

Kossuth Lajos urnak, Turin. Kaposvár város függetlenségi elveket valló polgárai márczius 15-ének ünnepelésére tartott összejövetelükből Önt, mint a függetlenség megteremtőjét, forró szívvel üdvözlök.

Simonyi Ernő urnak, Fiume-Abbazia. Kaposvár város függetlenségi elveket valló polgárai márczius 15-ének ünnepelésére tartott összejövetelükből Önt, mint a függetlenség előharcosát, drága egészségének javulását kívánva, melegen üdvözlök.

A társaság ezután még sokáig maradt együtt eszmecseréket váltva a 34 év előtti szép időkről és társalognva sok napikérdés fölött.

A komikus.

Bocsánatot kell kérnünk olvasóinktól, hogy e nem épen kellemes tárgygyal folyton foglalkozni fogunk. A mennyire nincs nyünkre e földadat, annyira szükségessének látjuk a figyelmet fölhívni a következő újabb adatokra:

Leposits maig még sajtópört nem indított az ellene megjelent közlemények miatt. Oly gőrcsően ragaszkodik a kapitányi hivatalhoz, hogy ez állást egy esetleges sajtópöri kimenettel magára nézve lehetetlenné tenni nem akarja.

Egy kaposvári lakos panaszszal fordult hozzánk, hogy rajta tanácsot, hogy bizonyos egyének két év előtt ruhadarabot adott el, miből akkoriban valami pörös konfliktus is támadt, mely azonban abba maradt. Most egészen váratlanul a rendőrkapitány bevitálta az illetőt s azon az alapon, hogy ő ebben az ügyben két év előtt az akkori kapitány előtt a felével kiegyezett és magát 5 forint lefizetésére kötelezte, de ebből csak négyet fizetett le, ráparancsolt, hogy a hátralévő 1 frtot azonnal tegye le. — A fölszólitott polgár egyszerűen kijelentette, hogy ő e tárgyban soha nem egyezkedett, még kevésbé fizetett, s azt kívánta, minő nyoma, hol és mikép van a kapitányságnál ez ügyletnek? Leposits ezt előmutatni nem tudta vagy nem akarta s ujra fölszólitotta a polgárt: akar-e fizetni, vagy nagyobb kellemetlenséget keres? Ez, hogy a kellemtelenségtől szabaduljon, lefizette a forintot, ma se tudja mi é r t, s hogy a pénz kié lett?

Egy valaki panaszt tett a rendőrségnek, hogy tyukja a szomszéd udvarba ment s nem akarják visszaadni. Leposits két rendőrt küldött teljes fegyverzetben a deliquens nyakára, hogy a tyukot karhatalommal vezessék haza. Oly spektakulum támadt az egész házban, hogy a háziasszony beteg lett tőle. A két rendőr hivatalos eljárása derítette ki, hogy a tyuk nem is azé, a ki keresi.

Az izr. templomhoz közel kutyát löttek, két vágott lő-serét bement az ablakon, melyet a családanya ép abban a pillanatban hagyott volt el. — Egy máshelyen a pandur és rendőr erőszakkal behatolt a szobába kutyát keresni, ott az ölebet megtalálták, kirugták s az ajtóban löttek rá négy szer. Megsebesítették. A ki látta, undorral borzadt a jeleneten.

Folytatjuk.

H I R E K.

Határrendezés. A Magyarország és Stájerország közti határ rendezése ügyében a monarchia két kormánya közt tárgyalások vannak folyamatban. A végleges rendezés a Mura szabályozásának befejeztével lesz végrehajtható, mert a végleges terület-kiigénylés ez által válik lehetővé. A most folyamatban levő rendezés lussenbergi kerületben fekvő Mantsdorf és Wernsee községek határainál fog eszközöltetni, hol Zalamegye kir. építészeti hivatala közelebb már megkezdte a műszaki felvételeket, melynek keretén belül azután a határkérdés ezen részének érdemleges rendezése eszközöltetni fog.

A szigetvári ünnepély örvendetes mozgalomba hozta a kedélyeket, már mai napig több helyről vettünk hírt, hogy Fornszeke tisztelői megyszerte készülleteket tesznek az utazásra. Ka-

posvárról részben pénteken délután, részben szombaton délelőtt indulnak, egyesek és küldöttek több kocsiival. Az ünnepélyes szónoklat tartására a rendező-bizottság ifj. C s o r b a Edét kérte fel, ki e kérelem teljesítésére készen nyilatkozott és így a fölavató beszédet ő fogja tartani. Fornszeke megkereste a bizottság, ha az ünnepély napjára Budapestről boldogszonyfai birtokára sziveskednék leutazni, hová azonnal az ünnepők kebeléből küldöttség meheszen hozzá tisztelni. A lelkesedés különösen a szigetvári kerületben perczről-perczre növekszik.

A márczius 15-ikének ezidei megünneplésére Budapesten alakult egyetemi bizottság köréből megyénk egyik fiának igen emelkedett szép beszédét közlik velünk, melyet csak tér, szűke miatt nem közölhetünk egész terjedelmében. A buzdító beszédet t. i. Szabó György negyed éves jogász tartotta, fia Szabó József csurgói kat. becsőbiztosnak, ki a szabadság harcz után tizennygy éven át számtalva volt s mint őrnagy szolgált az ottani hadseregben, ezidőben szüetvén fia Konstantinápolyban. A beszéd nagy hatást tett az ifjak között. Örvendünk, ha megyénk fiairól hasonló jegezhettünk föl.

A barosi hid építésén erősen dolgoznak, egyike lesz szebb és nagyobb fabidaknak, de hogy jó és tartós lesz-e? más kérdés. Fenekétől számítva 12 méter magas, hosszapedig 320 meter.

Barcon, mint minap jeleztük, tüzoltó egylet alakul. Ez egylet tagjainak betanítására a dunántúli tüzoltói szövetkezet elnöke S z a b ó Károly ur a n. kanizsai önk. tüzoltó egylettől kért egy tagot, mire a tiszttel Kardos Sándor művezető ur megbízott. A barosi tanításra egy heti időt tüztek ki neki.

Id. Csorba Ede ur termeiben kedden este rendkívül kedélyes és sikerült estély volt Matild-napra. Két Matild: anya és leány van a háznál, ez természetesen kettős ok a kettős vigalomra. 15pár járta a táncot s még reggeli hatkor is szólt a muzsika. A vendégek épen 60-an voltak.

Bogyó Alajos pécsi színtársulatával husvét másnapján kezdi meg előadásait városunkban. Az igazgató operákat is fog bemutatni. Tekintve, hogy Kaposvárott e műfajt már évtizedek óta nem kultiválta egy igazgató sem, a közönség nagy érdeklődése valószínű. A társulat tagjai közt van tudvalevőleg B a l á z s n é és L á n g is, a budapesti nemzeti színház volt tagjai, amaz kitünő koloratur-énekesű, ez jeles bariton. A műsor egészen modern színvonalon áll e társulatnál. — Megemlítjük, hogy Károlyi Lajos igazgató szinte lépést tett a színpör elnyeréséért, de elkésett. Gerőfi Andor társulata ugyanakkor ér Kanizsára, mikor a Bogyóé hozzánk.

Marozali vidéken vörheny betegségi esetek tűntek föl utóbbi időben gyakori számban.

Zichy Jenő gróf ismeretes javaslatát a hazai ipar pártolása tárgyában a képviselőház bizottsága egy kisebb bizottságra bízta t a n u l m á n y o z á s czéljából. E kisebb bizottság három tagból áll s mindhárom kormánypárti, kik tudják, hogy Tisza a javaslatot k i v i h e t l e n n e k lenni parancsolt a klubban. Most aztán csak várják a jó iparosok, míg ezek az urak „kitanulmányozzák”, hogy segíteni kell e l e h e t. Akkorára ugyan megvénülünk.

A somogyemei történelmi és régészeti társulat ezidén évkönyvet ad ki, mely már sajtó alatt van s legközelebb nyilvánosságra kerül.

A ló-árverés alkalmából Darázs Miska n. kanizsai jóhírű zenekara, mely Szimpliánsék versenytársát képezi s a külföldön is nagy hatással jázott, Kaposvárra jő és itt a „Koronában” játsza fog.

Sport. A szalonok megkezdtek a „huzást”, vadászaink már járogatnak lesbe, de úgy látszik, kevés szerencsével.

Siófokról írják lapunknak: Doci Jancsi kedvelt zenekara a nyári idényre szerződöttve lett. A fűrdőháznál az előkészületek óriási erőlylyel haladnak és a sétányok kertészeti munkái hamarabb be lesznek fejezve, egyáltalán a bérlok nem kimélnék semmi áldozatot, csak hogy a látogatók mindent rendben leljenek. A vendégek elszállásolására egy külön vállalkozó jelentkezett a bérloknel.

A „Megyei Híradó”-ra ismét jött egy előfizető, most már van neki kettő, s a kiadó három, ez öt. Elég egy hivatalosnak. Olvasni azonban csak egy közönség: a szegény korrektor szokta. Minap azt a szép esetet látuk benne, hogy két jegyző tudatlansággért elítéltetvén, e határozatot a „hivatalos” után önmaguknak kellett ki publikálniok a saját falujok előljárása előtt, a tekintély nagy épülésére. Lám, mire nem jó olyik „lap.”

A Mária Valeria-egylet leányárva házaának alapkövét szombaton helyezték el. Fényes és elegans közönség volt jelen az ünnepélyen, szék-

...árusunk színe-java, a választmány női tagjai s nagyszámú férfi közönség, többek közt Jankovich László főispán is, továbbá vidékről ott láttuk Somssich Andort és a megyei közigazgatási bizottság több tagját, kik épen havi ülésre itt benn voltak Kaposvárott. Kocsi kocsi után robogott a fő utcán és korona-utcán végig az alapkövetélet színhelyére. — A köel van helyezve s emelkednek felé a falak, pár hó múlva az épület tető alatt!... A humoros ünneptől igen emelkedett hangulat közt folyt le.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Stampfer Mór és Krausz Adolf helyben szabómester urának az „iparos ifjuság egylete“ nevében köszönetünket fejezzük ki azon ügypártolásukért, miszerint a f. hó 4 én tartott színelőadásunk alkalmával, a szükséges póroltönyöket, minden díj nélkül kölcsönözni szíveskedtek. A rendezéség.

— **Villányból** írják nekünk, hogy ott mit hõ végén erős menyörgés és villámlás volt.

— **A balaton-füredi** fürdőparkot már javában tisztogatják, rendezik. A fenyvesre is nagy gondot fordít a buzgó igazgató s ez idén már kellemes sétákra lesz alkalmas. A parkok virágtelepei ez idén valóban gyönyörű látványt fognak nyújtani s a kertei elmunkák nagy buzgalommal folynak. (E hirt, nagy bosszúságára, a „Somogy“ elől csiptük el.)

— **A jó falusiak.** Aranyos ez a falusi élet. Eresiben, mint ezéles Magyarországon, fennáll a régi jó szokás, hogy mindegy fontosabb vagy érdekesebb tudnivaló dobszó mellett „adatik tudtára a közönségnek.“ A napokban két uri ember unatkozott a polgári olvasó-egylet helyiségében, szerettek volna szórakozni, elő hívták tehát a kisbíró s ki doboltatták vele, hogy egy harmadik társat keressenek egy kis csendes felblire; ugyancsak ott szokta kidoboltatni a kocsmáros, hogy —uj sörös hordót ütött csapra.

— **Rövid hírek.** Az ujonczozás megyénkben már kezdetét vette. — **A kaposvári** urodalomhoz tartozó erdőségben minap vadászókra vadásztak, látták is kilencz darabot, de egyet sem löhettek le. — **Böhönyén** egy földmives fia még a múlt hóban apagyilkossá lett, mint most tudatják, az eset indokát kölcsönös veszekedés képezte. — **Schönfeld Károly** volt keszthelyi körjegyzőt, kinek eltűnése másfél év előtt oly nagy feltűnést okozott, hullaként találták föl, a Balatonban. — **A nyiresi** pusztáról minap kilencz darab sertést loptak el. — **Csurgón** purim-táncvizsgálat rendeztek az izr. családok, mely igen pompásan sikerült. — **Dr. Németh Antal** főfelügyelő ur iskola-látogatás céljából a héten megfordult Kaposvárott. — **Barcza Józsa** zenekara múlt héten Brüsszelben volt, hol azonban sora nem a legjobban ment. — **Hofbauer Jeanette** kisasszonyt, Kaposvár egyik szépét, eljegyezte Milhoffer Imre ur. — **A Csokonya**-vidéki néptanító-egylet múlt évben 81 frtot adott ki szegény tanulóik részére. — **Lipp Vilmos** ur e hó 12-én Keszthelyen fölolvastartott a „keszthelyi sirmezökről.“

A városról.

A városi képviselők választására határnapul folyó hó 18-ik napját tüzte ki a megyei alispán ur, — a választás reggeli nyolcz órakor veendő kezdetét, és tartásti hat óráig szakadatlanul. — Ezen idő után szavazat elfogadtatni nem fog.

A szavazás szavazó lapok által történik. Minden választó-kerület választ nyolcz rendes tagot, hat évrre, három rendes tagot, három évrre, és három póttagot.

A választó kerületek közül az első kerület: Kossuth-tér, Vár, Berzsenyi, Kanizsai, Füredi, Kereszt-utcák és Keczel hegy — szavaz a tanácsteremben.

A második kerület: Zárda, Honvéd, Meggyes, Petőfy, Új és fúteczák — szavaz a földszinti előszobában jobbra.

Harmadik kerület: Vásártér, Virág, Anna, Rózsa, Sétatér, Deák-tér, Pálya-utca, Kálvária, Zrínyi, Lövész, Hegyalja, Szigetvári, Árok, Toponári ut, Pécsi utca, Kelet-Ivánfa, Nyugot-Ivánfa, Ivánfa, Lonka, Róma, Kaposi szőlő, Korona-utca — szavaz a nagy teremben.

NYILVÁNOS MONDANDÓ.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapja multheti számában a Nyilvános mondandók rovatában egy Szigetvárról keltezett, névtelen közlemény jelent meg, mely a tényállás szándékos és roszakaratu elfordításával merőben alaptalan, oly támadásokat tartalmaz ellenem, hogy azokat helyreigazítani és valódi értékre leszállítani a nagy közönség iránti tekintetből kötelességemnek tartom.

Ha beküldő vagy annak sugalmazója egyedül a magam személyét rágalmozza vala, a megvetésnél egyéb feleletre egy árva szóval sem méltattam volna; annál is kevésbé, mivel

Bellák Lipót, eléggé ismert és fölöttébb gyűlölt perpatvarkodó ellen közérkölcsebe ütköző és botrányos magaviselete miatt annak idején a törvényes lépéseket amugy is megtettem. Nem állítom, hogy a szegénység szégyen volna, de tagadom, hogy az szabadságlevelet képezhet a rakoncátlan garázdálkodásra és féktelen arczatlanságra s így rendíthetlen hitem, hogy vele a törvény teljes szigora éreztetni fog. De B. L. nem érte be a dicsőséggel, hogy ellenem szórta rágalmozó nyilat, hanem alkalmasint a hála érzetétől vezéreltetve, a hitközséget és annak iskoláját is korholja! Pedig akárhogyan akarja, hogy iskolánk tekintélyét aláassa, nemes buzgalmának, nem hiszem, hogy foganatja lenne. Mert 10 évi hivataloskodásom alatt iskolánk számtalan kitüntető elismerésben részesült és B. L.-n kívül soha senki pert még nem indított ellenem. Nem tagadom, hogy romlott erkölcsű és elfajult fiával a testi büntetés alkalmazását kikérülhetlennek tartottam, ámde maga a szülő, ha fiából jóra való, becsületes és a társadalom szegényére ne válandó embert akar nevelni, nem veri-e gyermekét, ha azt a szükség meg kívánja?! Hivatkozom a kir. tanfelügyelők és egyéb tanügyi kitüntőségekből állott tavalyi országos tanítógyűlésre is, mely a sajtó osztatlan helyeslése mellett a testi büntetés mellett nyilatkozott.

Különböben mennyiben való azon állítás, miszerint fára „orvosi láttelelet szerint oly 15 botütést mértem, hogy felgyógyulása napokat vett igénybe,“ eléggé kiteszik azon tényből, hogy az állítólag irtalmatlanul elvert, szánandó áldozat, melyért beküldő oly keserves krokodilkönnycsöket hullat, még ugyanaznap — üde egészségben és látszólagos kedvteliséssel az utcák vége-hosszát bebarangolta! Maga a láttelelet kiállított orvos ur is felhatalmazott ezen durva és hazug rátozásnak illő visszautasítására.

A közlemény többi rám és iskolánkra vonatkozó állításait minden alapot nélkülöző koholmánynak; a beküldőt pedig, míg kitakadásait hiteles adatokkal be nem bizonyíthatja, rágalmozónak nyilvánítom.

Kelt Szigetvárott, 1882. márczius hó 13-án.

ALEXANDER MÓR,
néptanító.

NÉPGAZDA.

— **A ló-árverés.** Márczius 23-án veszi kezdetét a somogymegyei gazdasági egyesület által rendezett lóárverés, melyre már multkori jelentésünk óta is számos új tulajdonos jelentett be kitűnő példányokat. Közel 500 darab ló kerül az idén árverés alá. A katonaság részéről bejelentett, hogy szinte vásárlásokat fognak eszközölni. Külföldi vevők már szintén sokan jelentkeztek. A vállalat fényes sikere kétségen kívül áll.

— **Időjárásunk** folyton derült, tavaszias, verőfényes napokkal, kissé hűsebb éjszakák. A tavaszi munkák kitűnő kedvvel folynak.

— **Közlemények.** A n-kanizsai takarékpénztár részvénytársaság múlt évre 35 frt osztalékot fizet részvényenként — **A szili,** valamint a **szigetvári** segélyszövetkezetek e hó 12-én tarták közgyűléseiket. — **A pécsi** takarékpénztár múlt évben 67.028 frt nyeresémet mutat föl jóval többet, mint az előbbi évben, az összes aktívák 5.637. 448 frtot tesznek ki, az érték papír állomány 167. 436 frt. — **A szigetvári** takarékpénztárnál múlt évben 1.628.831 frt forgalom volt. — **Kiliti** községben az ott eddig szokásos szeptemberi vásáron kívül ezentúl a május hó 2-át magában foglaló héten hétfőn is lesz vásár, azonban kizárólag csak marha-árakra, egyébire nem. — **A kanizsai** kereskedelmi és iparbank múlt évi tiszta nyeresége 7092 frt volt.

SZÓRAKOZÁS.

Emlékkönyvbe.

„Légy hű a szerelomben,
A vallásban szilárd“,
E szavakban van minden
Mi boldogságot ad.

Hogyha ezen szavaknak
Irányát követed —
Az életet földön s mennyben
Biztosan elnyered.

KAMENÁR SÁNDOR.

A kis grófnő.

A gróf Párisba utazott. Egy színész nő után. Azt mondotta a feleségének, anyagi körülmények miatt van kényszerítve az utat megtenni. Az asszony hitte-e? Nem hitte, de nem is haragudott.

Szép asszony, okos asszony nem homályosítja el szeme fényes ragyogását a könnynek, arczának pirosságát, üdeségét a bánattal. Okos asszony segít magán: hasonlót hasonlival.

Tél volt, évadja a mulatságnak, az élv-

hajhászatnak, a hóbortnak. A szép asszony belevegült a hullámokba egészen, uszott az árral.

Egy este csemetett a szobaleánynak.
— Készítsd elő a fehér selyem öltözetet, a province-it.

A szobaleány sietve engedelmeskedett, s rövid óra múlva a grófné a legtakarosabb és legszebb province-i parasztleány volt, hófehér ruhában, fehér harisnyában, kis cipőben, szalagokkal a vállán, karjain.

Csókolni való tündérleány volt, a kit látva az ember, folyton fél, hogy — elrepül.

Bérekcsit hozatott és fehér álcáját felillesztve, a külváros egyik elsőbrendű tánctermébe ment.

Amint leszállt a bérekcsiből és kifizette a gunyosan mosolygó kocsiát, sebesen suhant be az előcsarnokba, s néhány pillanat múlva ott sétált részegítő alakjával a táncsteremben.

— Beh csinós vagy, talán hercege a szerepd? kérdé tőle egy fiatal, csinós arcú diák.

— Egy kicsit tévedni méltóztatik — szolt a szép asszony.

— Följebb kezdjem?
— Inkább végezd. Badar beszéd. Nekem nincs kedvesem.

— De akarod, hogy legyen?
— No, egészen nem vonakodom.

— Válogatós vagy?
— Rendkívül.

— Mindegy, én ajánlkozom.
— Ez még nem elég.

— Bizonyítványok kellene?
— Igenis. Egy próba éjet kell kiállani.

— Vállalkozom, bámi legyen.
— Először táncolni, a meddig nekem tetszik.

— Jó.
— Másodsor gondoskodni kényelemről.

— Megteszem.
— Harmadsor rendelni finom vacsorát és azt megfizetni.

— Elállok!
— Miért?

— Ismerlek, szép maszok.
— Nem értelek.

— De értelek ám én. Mikor még bagolydiák voltam, rakásra fizettem a vacsorákat és a vacsora után mindig — hoppon maradtam.

— Volt szerencsém — mondá gunyosan a grófné és ott hagyta a kitanult diákok.

És folyt a mulatság e közben és ezután épen úgy mint Kock megirta. A varróleányok egész kényelemmel, művészzel táncoltak, azok a figurák, a miket ők megtettek, több volt a balletnél, ez nem sokkal kevesebb az örültségnél.

A grófné utánozta őket, mulatott, kacagott, tett cifrábnál-cifrább lépéseket, és szép volt a csábító daemon, alakjával ingerelt, vonzott és villanyozott.

Legtöbbször egy halvány fiatal emberrel táncolt, a ki folyton karjait, mellét nézte, a ki lázban égő szemekkel suttogott neki szerelmi vallomást s forró karjaival ölelte magához a tánc dühében és úgy látszott, nem akarja elbocsátani soha.

— Menjünk vacsorálni — szolt a grófné.
— Külön szobában ugy-e? kérdé a fiatal ember.

— Miért?
— Miért? Én istenem. Kényelmesebben étkezik az ember, nem fülel szavára senki és szabad a — szó.

A grófné elfogadta.

Egymásután hordta a pinczér a drága étkeket, csakugy lapult a finom asztal, azután kezdődött a pezsgő, csakugy durrogott a palaczk és szállt a forró agyba a bénító pára.

A grófné levetette álarczát, odahajolt a szerelmes ifjuhoz s mint a galamb, a szerelmes galamb, odatartotta kis piros ajkát, engedte átölelni lágy, karcsu derekát, megcsókolni karját, keblét.

A pezsgő nagyon a fejébe szállt...
Másnap a szép asszony nem tön délelőtt látogatást. Ott feküdt selyem ágyn, hunyt szemekkel, de ébren. Végig futott előtte a mult éj, ott látta magát táncolni a nagy teremben, látta, szoroson hozzá hajolni ifjafszepek szöke arczát, látta tüzből égni szemeit, és hallotta szerelmi vallomását.

Ki lehet az az ifju?
Azután felkaczagott. Bizonyosan egy lump diák, aki utolsó darab ruháját adta zálogba, s azon mulatott.

Ugy négy óra felé azután nagy nehezen fölkel. Magára vette reggeli öltönyt, leült a pamagra, kényelmesen hátradólt és egy regény olvasásához kezdett.

Fel-felkaczagott és olvasott tovább.
Öt óra után ügyvédét jelentették be neki.

— Bocsásson meg grófné, hogy a kívánt okmányokat nem hozhattam el, de annyira föl voltam indulva, hogy lehetetlen volt mindeddig összeszedni.

— De hát miért volt úgy földindulva ügyvéd ur?

— Képzeld, grófné, a mint délelőtt szobában dolgoztam, irodámból lövést hallok és mire kijutok, első sgédem ott hevert holtan a támlásszéken.

— Szegény! — Miért lőtte meg magát?
 — Sikkasztott. Tegnap ezer forintot adtam át neki, hogy egy kollegámnak kézbesítse, azt nem találta otthon, este elment egy álarcos bálba, ott — mint levelében írja — egy szép nő hálójába került, az ezer forintot elküldötte és ma föbe lőtte magát.

Még az nap kapott a kórház igazgatósága ezer forintot, hogy azt a halottat szépen temettesse el. El is temették fényesen. Ott vitték el a grófné ablaka alatt a hideg holttestét.

„A mi kis fészünk“

E lapban nemrég tárcacizikk jelent meg ily címmel: „A mi kis fészünk“. Hogy milyen jó eszmét pengét, milyen szépen értekezik e cikkek a városunkban működő egyletek ténykedéséről, nem hangsúlyozom, mert ezt legjobban a bizonyítja, hogy rögtön akadt tehetség, mely a felvett fonalat tovább bonyolítja és a véleménye szerint nem helyes alapon álló eszméket más talajba áttüntetve bírálhatja, továbbá, hogy a szépen kidolgozott tárgy meleg rokonszenvre talált.

En magam azok közé tartozom, kik a tárgy iránt vonzalmat éreznek és ha más oldalról való fejtegetésébe bocsátkozom, azon édes remény kecséget, hogy a t. cikkíró urnak, ha esetleg czélja előtt e cikkekkel akadály vagyok, (mert nem tudom, nincse szándéka tovább értekezni), teljes bocsánatot és jó akaratú elnézését nyrendem el.

A mi kis fészünk társadalmi osztályairól akarok egyet-mást írni. Ha véleményem helytelen alapon nyugszik, nagy örömmre szolgál, ha egy válasziró akad, ki saját véleményét az én nézetem helytelenségének bizonyítására által tolmácsolja.

Városunkban, mint mindenütt, a v a g y o n alkotója az osztályoknak; a gazdag magasabb osztályhoz tartozik, mint a szegény, a gazdag gyáros magasabb osztályba, mint a kis kereskedő. A mily különböző nagyságu lehet a vagyon, éppennyi különböző társadalmi osztály létezik.

Ismélem, sajnos, de v a g y o n által különbözünk egymástól és innét van, hogy a művelt és tudós ember, ha szegény, azon néposztályhoz számítatik, mely rosszul fizető állással tengeti életét, érvény ezen osztály alatt azokat, kik a mindennapi kenyér becsületes uton való megszerzéséért teljes erővel küzdenek, ha pedig a tudós gazdag, akkor azon osztály közé tartozik, melyet a v a g y o n a n a k nagysága képez. Sok mindent lehetne itt elmondani a számtalan osztályokról, melyek kisebb társas körökbe töpültek, ha a kitűzött czél és a felvett tárgy megengedné. Ez, a mit itt röviden érintettem, a mi kis városunkban termékeny talajra akadt, Városunk kicsiny és vizsgáljuk csak, hány osztály létezik itt?

Első osztályba számítom városunk leggazdagabb embereit, a törvényszék és egyéb hivatalok magasabb tisztviselőit. A második osztályba számítom a földbirtokosokat, jó jövedelemmel bíró orvosokat, szerencsés ügyvédeket és gazdag kereskedőket. A harmadik osztályba az iparosokat, kereskedőket, hivatalnokokat, rossz jövedelemmel bíró orvosokat és szerencsétlen ügyvédeket, kiket sajnos, nem a diplom által szentesített állásuk szerint, hanem a sors csapása és anyagi viszonyok szerint osztályoznak. A negyedik osztályba végre tartoznak azok, kik az első három osztályba nem kaptak helyet.

En nem akarok tulozni, vagy e város lakosainak osztályozásánál bonczkással feszegetve, mindent czérnaszálig hasogatni, hanem megelégszem e négy osztálylyal. Itéljük e négy osztály felett.

Az első osztály városunkban a legmagasabb álláspontot foglalja el; főszerepet viszik minden mozgalomnál, mozognak mindenütt, áldoznak mindenért, adakoznak a könyörületeség oltárára és gyámolítják a szerencsétleneket, szóval: itéletben ezen osztály felett az, hogy tagjainak nagy részét az emberszeretet ösztönzi minden tette. Vannak egyesek, kik minden rangu kórságtól menten, csak az emberszeretet által ösztönözve szarítgatják a szenvedők könnyeit és eszegetnek irt a sajtó sebekre. Vannak egyesek, de ezek száma csekély, kiket a hírnévre való vágy, a rang és kitüntetések ösztönöznek legtöbbit a jótékonyra. Mindazonáltal ezen osztály a

jótékonyág terén igen szép állást foglal el, mi-
 nőt nem minden város képes felmutatni. Kár,
 hogy ezen osztály a város díszítésénél és szépi-
 tésénél semleges állást foglal el és eltűri azt,
 hogy lábat törő járdáink, girbe-görbe utaink és
 kevés szép épületeink vannak. Pedig ezen osz-
 tály van hivatva arra, hogy v á r o s u n k a t
 széppé és rendezetté tegye, mert
 ezen osztály gazdag és hatalmában áll ezt
 végbevinni.

A második osztály is szép állást foglal el
 minden tekintetben; a jótékonyágot gyakorolja,
 a várost építés által szépíti és mindannak ipar-
 kodik megfelelni, mi szent kötelességünknek van
 megparancsolva.

A harmadik és negyedik osztály mindenütt
 tesz, a mit saját erejéből tehet és szemrehányás
 ezen osztályokat nem érheti.

Büszkén elmondhatjuk tehát, hogy ha váro-
 sunkban jótékonyágról van szó, akkor a mint
 a gazdag elhozza forintjait, úgy a szegény fil-
 lérjeit. A jótékonyágnál és embertársaink se-
 gélyezésénél versenyez a gazdag a gazdaggal,
 a szegény a szegénnyel, és az ily nemes verse-
 nyen Isten áldása fekszik.

Bátran elmondhatjuk, hogy városunk a jó-
 tékonyág terén oly állást foglal el, mely ha-
 zánkban minden várossal megállja a párhuzamot.

KAPOSVARI LAJOS.

Szerkesztői üzenet.

B. G. Gy. hlyb. Mindkettő csinos, de valami mást
 jobb szeretnék.

Szgtv. Kötelesség szerint azonnal kiadtuk. — A
 megrendelés a kiadóhivatalnak szolgáltatott át.

K. I. hlyb. A versben könnyű a nyelvezet, de még
 várni kell.

S. S. vs. Jövő száma maradt.

N. B. mj. Sorsjegye n e m huzott ki. Hasonló kér-
 désre mindig szivesen felelünk, hiteles jegyzék után.

H. E. hly. Használhatlan.

St. hly. A jövő negyedben másképp lesz.

B. M. fl. V. D. mel. B. L. bps. F. E. mrt.

O. F. pp., X. X. bcs. R. H. gtr. I. G. hcs., E l k ü l -
 d e t t.

Felelős szerkesztő

Krátky János.

Tapasztalataim,

melyeket több évi működésem alatt becsi, német-
 honi és belgiumi gyógyászattal kapcsolatban szerelem,
 azon körülmény is, hogy a külföldi gyógyászatok
 elszaporodását ellenlázoztam, arra indítottam,
 hogy a legnagyobb gyógyerejű növénykivonatok-
 ból, orvosi utasítás szerint a maris nagy ked-
 veltéjéül

EGÉSZSÉGI LABDACSOKAT

készítem s árusítom, melyek eldugulás, nyálkás-
 lás, étvágy-hiány, gyomorhaja felgyulladások, szádu-
 les, fejfájás, váltóház, aranyér, bőrhírtések, kösz-
 vény, vízi kór és vesesejtek ellen a legfolyosabb
 sikerrel alkalmazhatók.
 Főraktár: Friedrich János gyógyszerésznél
 Malaczkán, Pozsony megye
 Egy 15 labdacsozt tartalmazó skatulya 21 krba kerül, egy 6
 skatulya 10 krba, tükör 1 frt 5 kr és 5 kr a tükörrel. Bér-
 melve küldetik a megrendelt mennyiség akkora, ha a labda-
 csok árához 20 kr. mellékeltek a bérmentés czéljából. Szerem
 megrendelésekor legjobbj pénztárványokat használni.

Kivonat a hálfeliratokból.

Kérem egészségügyi labdacsoj egy szállításnyit nekem kü-
 deni, Magyarországban való tartózkodásom ideje alatt azok
 igen jól tettek nekem. Coburg 1880 nov. 11.

Pelkterem, miszerint valóban jóhatású labdacsojok egy te-
 kerest küldeni sziveskedjék. Tarnócz, 1880. aug. 31.

Fogadia köszönetemet labdacsojért, azok nímert egy egész
 betegségit gyógyítottak. Szeged, 1880. april 15.

Labdacsojnak határa csak a csillagoké, mint hogy ezt
 nagy betegségit meggyógyította. Wartberg, 1880. december 15.

Kitűnő egészségügyi labdacsojok már két év óta sok tagból álló
 családomban minden előforduló betegségeknek a legenyé-
 sikertesebb alkalmazása, nagy jókat hoztak minden szenvedőnek
 mint nélkülözhetetlen házi szer. Pámalom Utszó, 1880. nov. 23.

Mint hogy kitűnő egészségügyi labdacsojok bejárnak, és pedig
 aranyér és folyóvadászat, valamint több más betegségit gyógyítottak
 szolgálatukban tettek. Kézeltve érem megmagant önmek legfor-
 robb köszönetemet nyilatkoztam, és azt minden betegnek leg-
 jobb lelkiszeremet ajánlhatni. Andán, 1880. szeptember 5.

Labdacsojaim németek igen nagy szolgálatokat tettek, fogadja
 ezért köszönetemet Bory 1880. márcz 19. Kópria Andrák,
 gzd. hiv.

Kérem kitűnő hatású labdacsojok egy tekercsét küldeni.
 Szászvár, 1880. nov. 6.

Heljseggünkben sokan, kik nehezkörihan szenvedtek, labda-
 csajot használtak, és hála Istennek az önmek három hó óta a
 betegség nem volt erői rajtuk. Káká, 1880. november 18.

Vatákára van annyidóm, hogy ön egészségügyi labdacsojok
 jótékony hatásáról értesítsem. En 1874 és 1875-ben hosszab-
 ideig közevényhájban szenvedtem és ez ellen 2 hónapig hasz-
 nálam. — Erre makacs székrekedési bajom támadt, oly any-
 nyira, hogy többnyire hevenit csak egyeztettem, de ez is
 egész hónapon át csak háromszor volt sikereltem, de ez is
 minduntör oly fájdalmakkal volt összekötve, hogy több ízben
 elájultam. En minden lehetó szerit használtam, n. m. duái ke-
 sert vizet, kesert sőt, alvet, kesert teát, altovókat sít, de
 mindzen szerem csak pillanatnyi enyhülést okoztak. Soká
 nem bírtam magam elhárítani arra, hogy az ön egészségi
 labdacsojait hozsam, mert azon véleményem voltam, hogy ez
 is valami közönséges szedélget: most azonban az ellenkező-
 ról vagyok meggyőződve. Isten ölesse meg számos évéig és
 áldja meg jótékonyágáért. Móra hírs labdacsojait használtam,
 nyit aranyérem meggyógyult. Az öbít folyoson felbúfogás,
 szedélget, rövid ideig tartó rosszullet, forrásig, izadás sít,
 kínzótt, Móra hírs labdacsojait használtam, ezen bajaim meg-
 szűntek és székelésem, ha nem is tökéletesen, rendes de leg-
 alább minden 2-3-ik vagy harmadik napon meggyan. Kérem ne-
 kem ismét sít. Munkácsy, 1879. april 29. Királyi társulatnál
 Szabó Antal, s. k. m. E. távirati hivatalnok.

Arverési hirdetés!

Alulírott mint az **igali kir. járásbíróság**
 635/1882. számú végzésével kiküldött — habár
 az idézett végzés szerint az alábbjelzett árve-
 rés a „Budapesti Közlöny“-ben közzé tétetni
 rendeltetett, mindazon által miután a megyén
 kívül alig fog vevő találkozni — tehát czélsze-
 rűnek látja e helyen is közzétenni, miként né-
 hai **Csutor János** volt szilli plébános hagyatékához tartozó és leltár szerint 3307 frt 83
 krba becsült ingóságok, nevezetesen: ékszeresek,
 butorok, ruhaneműk, barmok, takarmány-
 gabnaneműk és borok folyó 1882. **márczius hó**
28 án, esetleg következő napjain délelőtti 8
 órától kezdve a helyszínen **Szillban** azonnali
 készpénzfizetés mellett eladatni fognak.
 Kaposvárott 1882. márczius 11 én.

Schäffer Alajos,
 kir. közjegyző,
 mint bírói kiküldött.

DARÁZS MISKA zenekara

Kaposvárra érkezik s
 márczius hó 22-ikén este
 a „**KORONA**“-ban
 valamint a következő napokon is
játszani fog.

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. közönség becses tado-
 mására hozni, hogy

ügyvédi irodámat

Kaposvárott, főuteza, Lichtenstein-féle házban
 (megye-ház átellenében) megnyitottam.
 Egyuttal bátorkodom — a peres és perenkí-
 vüli jogügyek minden ágában — ügyvédi szol-
 gálatomat följánlani.

Kaposvárott 1882. márczius hóban.

Belovary Lajos,
 köz- és váltó-ügyvéd.

HIRDETÉSEK
 úgy magán, mint különösen

HIVATALOS HIRDETÉSEK

e lap részére az egész megyében **legolcsóbb** (a „Megyei Hiradónál“ is olcsóbb) árjegyzék szerint
 számíttatnak. — Kérjük a tek. ügyvédi kart, hogy ügyfeleik anyagi érdekére való tekintetből, ezt figyelembe
 venni ne terheltelessék.